

PŘÍRODA A VĚDA

Příroda obdarila nás nejen téměř pro každý neduh, který listivo suší. Spouští to jediné na věd, aby lék objevil a použil jej v náležitě formě a sloučenin. Slavish Crown Bitter Wine silivka jest nejlepší kombinace, již příroda poskytuje a jest smísená nejvyšší vědeckým způsobem. Není lepší přísad, nežli právě přírodní kalifornské víno a vybrané léčivé byliny, kořinky a kůry, jejichž používá se na děláni této přípravky. Věda se vynasnažila sloučiti to nejlepší nejlepší možným způsobem a není tudíž divu, že výsledky tohoto léku jsou obdivuhodné. Mějte láhev v zásobě v každém čase a ne-potřebujete se strachovat drsnosti života. Bude vás udržovat silným a připraveným vykonati své nejlepší v každém čase. Na prodej u vašeho obchodníka, nebo dopíše přímo na J. B. Scherer Co., 17 West Austin Ave., Chicago, Ill.

SÍLA ŽENY.

Napaal J. Jahoda.

Vyskočilka byla dnes tuze ráda, že se od rána s oblohy odí, že je celý obzor zakáven, a že hospodář našel ve stoletém kalendáři, že bude čtrnáct dní jednodušeji žít. Nepřála si snad nepřetržitě čtrnáctidenní deště, ale jen aby aspoň dnes nebylo po venku práce, aby hospodář vydržel v akci, než ovšem nehytí-li ho hospodské trháni.

Od rána byla na Vyskočilka jako máslíčko, jakoby měli týden po veselce. Fuku mu náramně chvilila, jak jí má "v těle", slavně uznala jeho rozšafné jednání s městským strojníkem, který chtěl Vyskočilku osidit, a zvláště blahřečila, jak se mu letos obilí vysvedlo, to že je hned vidět hospodáře, který ote na malou brázu a polí dá pot a moly.

Vyskočil však jen od rána vrčel, plíl a huboval na nečas. Chtl močku na jetel vyvázet, a teď na jednu nebe jako capouch a kalendář prorokuje psí počasí!

Vyskočilka začala muže baviti veseléjšími novinami: "Jestli pak víš, že u Ledeckých byl včera zase rámus, — vypravovala Chytilka, že Ledecký chtěl ženu u mlátit, že pak bžel k představenému a že ještě v noci chtěl letit do města pro žandára! A vyfikoval na záspí, že ženu musí přivést na šibenici, že jí to nesleví a že jí vlasy vytrhá!"

"Ať vytrhá, — co je nám po tom?" bublal hospodář a hledal v šuplíku u stolu nějaká šifla a špagátky.

"Boží pravda, nic nám po tom není, ale od té Ledecké to není hezké, — má už míti rozum, — když si už jednu Ledeckého vzala, má mu býti věrná! On jest mužský jako mužský, mnoho si v nich nevybereš, má se držet svého! A jestli pak bys řekl, proč mu zanáš?"

Vyskočil zabručel nikterak mlůstně: "Nic neřeknu, — já babšských klepů nesháním —"

Jindy by se byla Vyskočilka

pro tato slova velmi rozčouřila, až by hospodář ze sekvice utekl, ale dnes to polkla jak šubanku a medem. Jen mírně šveholila: "Ono to babšské klepy nejsou, ne — ví to celá ves. Ledecká je ještě mladá osoba a nerada chodí nad lidi otrhaná, ale Ledecký je šuštil, na trochu parády ji trojníku nedá. To on raději kompínece do hospodářství, ale trochu lepšímu látku na hlavu říká: světská marnost! A tak se povídá, že Ledecká onehdy dostala darem, pomysli, darem! nový žer-toch, pak nějakou puntičkovanou látku na jupky a hřeben do vlasů, takový kolomastrikový, nikdá se nezláme, je to novinka —"

Vyskočil přehraboval se v šuplíku a najednou hromoval: "Tady jsem měl psí feminky, — ale spouš deset jich tu bylo, a kde nie, tu nie! To tu hrabete, takovou vše vyhodíte a vyhodí se to do smeti!"

Hospodyně přikročila a lahodně konejšila: "Nic já ti nevyhodím, — tomu já přece rozumím, co je hospodářská potřeba. A holka sem nejde, — ta se hrabat v něm neovdává. A cizí člověk přece nebude otvírat šuplík! A a-bých nezapomněla, — tak lidé říkají, že to Ledecké všechno Loupíl Pepínek ze statku, že se spolu sežejí tamhle ve staré stronce a už je taky v městě lidé viděli pohromadě. A tak jsem si ti fekla, že Ledecký na tom není bez viny, — nemá žen kousek toho potěšení odpirat. Živnost jim dě pěkně živobytí, už pár roků se dobře urodilo, chvil se jim daří, — proč on Ledecký jí toho kousek kloune nepřije?"

Vyskočil shledal vše potřebné, rozložil si to na stůl a těžkopádným krokem vyšel ze sekvice.

Hospodyně nakoukla do mšínku, a zrovna jí srdce poskočilo, že v bančičce zbylo trochu rumu. Honem pružně skočila k truhle a v příkradežníku hrabala se v papírových kornoutech.

To byla Vyskočilčina apatika, všelijaké koření tam měla, také kapky proti křečím, větrový olejíček a štafalec pendreku proti ákytave.

Honem hodila pod plotnu hrst chřásti, nahlíla do emajláčku vody a přikryla pokličkou.

To už se vracel Vyskočil s náručí cepů, všelijak od loňska zehromlýh a potrhaných, položil to rámosti na stůl a hned krajní cep pozorně prohlížel. Ošepěk byl prasklý, feminky ve zhlaví hodně prodřené. A už pracoval kudlou a šidlem.

Hospodyně ještě přihodila hrst chřásti, přimáčkla pokličku, aby brzy voda varem zaklokotala a přikročila ke stolu. Založila si ruce a cukrově začínala: "Taky jsem ti ještě nepověděla, jak lidé soudí o statecké Pejřilce. Šla onehdy taky jednou za čas v ne-děli do kostela, — abych ti řekla, já bych lidem nevěřila, ale na vlastní oči jsem tu osobu viděla. Přece taková majetnost, — jen jedno dítě, — letos prodali dvě krásy a jalovici, — všechno jim na poli jen kvete, — a jde si ti ona do kostela jako hadrnice, takovou starou kamařasku má vespod, botky v kramflekách rozšmatlané a kopuletu loktuši na sobě, — no, panibabička Šintádková by nešla v takové loktuši

ani děti koupit! Moe to lidé posuzovali!"

"Noch je posuzovat —" zavřel Vyskočil a zkoumal cepovku, není-li snad nějak trhá.

"No, to víš, že já se jinde nezmiňu, to já jen tak mezi námi povídám. Ale nesluší se to, aby selka z takové majetnosti chodila jak odřený kouipas. To zas tamhle Čihalha, — jen co je pravda, — ta je vždycky jako ze škatulky! Nie dražého, ale pěkně všeho, no oupravně vyvedené, pěkně ušité, jen tak úzké kraječky a nic víc, než dva kanýrky. Měla takovou zelenavou sukni a merunkovou jupku, — moe to Čihalce slušelo."

Abys se taky bába neparádila!" bublal Vyskočil a zkoumal nový ošepěk na cepovku.

Hospodyně mrkla k plotně, trochu se zamlela a pak měkce zahovořila: "Abys se fekl, že jest Čihalha bábou, to zas ne! Je v letech, ale musí se feli, že v nejlepšíh letech. Mně se zdá, že je dokonce se mnou stejně stará. Ony ženské ještě v šedesáti letech rády vyjdou do božího kostelíčka v novém kloeu, — a kdyby jim fekl: bábo! budou se čepejřit! Nie tak, — ženská si má chodit oupravně, aby se neřeklo, že je to hádr nonice —" soudila tabavým, povýšenějším hlasem.

Vyskočil ani nezavřel. V obličeji rozlila se mu spokojenost, protože femínkem dobře ošepěk utáhl a femen na cepu byl ještě zaeňovalý.

Vyskočilka přitočila se ke mšínám, hodila do vroucí vody trochu šaje z pytlíčku a přikryla pokličkou. Vyvážela vždy čaj důkladně, až byl do ruda temný. Pak vzala z příhrádky na stěně kalichovou sklenici tlustého skla, hodila do ní kousek cukru, z bančičky přilila hodně rumu a slila na to tmavou tekutinu z emajláčku.

Hospodář už několikrát vtáhl do nosu kořennou vůni, a když viděl, co hospodyně kuří, udivně zabučel: "Co pak ty dnes tak vystrojuješ?"

Vyskočilka se libezně usmála a už nesla skleněný kalich na štůl. Štěbetala: "Když je dnes takový kalný a syčhravý den! A tak se mi zdálo, že nějak chraptliv, aby se ti teda na prsou rozvolnilo. A jen to vypij, — ještě tam bude jedna sklenice —" to se pěkně přitočila, muže po zádech pohladila a sklenici mu ruky natila.

Hospodář položil šidlo, obočí se mu trochu nadvihlo, a už bral sklenici. Kořalkový rum ostře čpěl z temné tekutiny.

Co pil, Vyskočilka rozkládala: "Ty fekně: bába! Nemá se paráditi! A co pak tamhle Vojtková z Public? Přece to je úhledná ženská, prsnatá, bokatá, — ale jakoby ani ženskou nebyla! Celý čas jen v roztrhané modráčce, ve špinavé kanžee — lokte jí z ní lezou, — šátek jak lavičnick, a nohou krampy. A to ve všední den jako na boží neděli, — sotva že se někdy umeje. — Aj, — aj, — podívejme se! Muž si Vojtkovou zošklivil, nadobro zošklivil! Kam by se dělo? Špína s ní kape, na modráčce má kaštany, zástěra samý franel. Zošklivil si jí, a začal chodit za jinými! Povídá veřejně: Co já si mám počít, když špinou zapáchá a na se be neřídí? Já bych jí rád koupil nové háby, přece na to máme, ale ona: ne! ne! ne! A je tam u Vojtků v domácnosti velká nevěste — je to rozklížená manželství —"

"A co ty tak dnes pořád kážeš o kloeech?" najednou nepokojně zvedl hlavu Vyskočil.

"To jen tak, — to jen tak, — protože šaty dělají člověka, a že — že — že bych, — taky potřebovala něco na sebe —" vyhrklo to z Vyskočilky.

Hospodář postavil rychle sklenici na stůl, vyvalil oči a sklesle povídal: "Vždyť jsi na jarmarec koupila si na sukni a dvě jupky! Šátek jsem ti přinesl z města —"

"Co pak ty! Ty pamatuješ, ty jsi zlatý manžel!" repetila Vyskočilka a moe nutila: "Tak dopij, — ještě tam bude sklenice."

Ale Vyskočil byl nějak neklidný, obočí mu opět huboce skleslo a nedopitou sklenici rychle odstrkoval.

"Abych ti to pověděla, načinná mírnonice a sladounce, — tamhle Nováčka, víš, ta rybníčková, objednává nějaké látky z Prahy, a povídá, že na "kostýn". Abys

mohou býti hrány na každém mluv. stroji

pomocí SAFIRU, který jest trvalý a nikdy se neopotřebuje.

ZÁDNÝCH JEHEL KE KUPOVÁNÍ ZÁDNÝCH JEHEL KU MENENÍ

Povšimněte si ROZDÍLU ve zvuku následujících rekordů, které vám každý Pathé obchodník ochotně zahraje:—

Velkost 10 — Cena \$1.00.

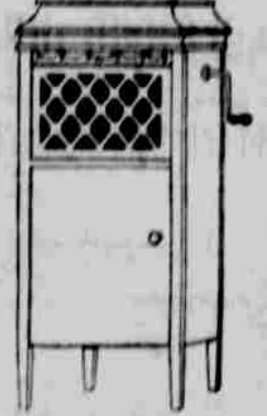
- 4507 Armádní pochod... Sokolská hudba
4508 Ideály mláde, I. díl. Valčík... Sokolská hudba
4521 Dívko, dej mi kvitko, Valčík se zpěvem... Šindler a Axman
4523 Jinoch se z boje navrací, Valčík se zpěvem... Šindler a Axman
4526 Bertička, Polka... Hudba vojenská
4527 Port Arthur, Pochod... Hudba vojenská

Pathé český repertoar zahrnuje nejlepší sbírku krásných perel pravé české hudby každého druhu.

Požádejte nejbližšího svého obchodníka o náš český katalog a nejnovejší přílohy. Budou vás velice zajímati.

Pathé Frères Phonograph Co.

20 Grand Avenue Brooklyn, N. Y.

Ať ledco dodá vám dobré myslí

Když jste vyvaleni, unaveni, nemůžete dobře spát, zájete ku svému obchodníku a optáte se o láhev LEDCO LÉČIVÉ ZALUDEČNÍ HOŘKE.

Připravené z bylin, kořinek a kůr, jejich používá se pro léčivé účely ve staré vlasti. Tyto byliny, připravené v 16% PRAVÉHO LIHU

jsou nejlepší proti nezdrávnosti, plytání v žaludku a všem obtížím, jež povstávají z choroby žaludku a jater. Jest to ZNAMENITÉ PŘÍČETI a vstřebání silivka a působivě projemadlo. BĚDNÁ DÁVKA OKAMŽITĚ VÁS ROZJÁŘÍ A ZPŮSOBÍ VÁM POKIT, ŽE ŽIVOT ŠTOJÍ ZA TO, ABY BYL JESTĚ JEDNOU PROŽIVÁN.

Ledco hořká jest léčivou přípravkou a může býti všude v každém obchodě prodávána; nemá-li ji ještě váš obchodník na skladě, dopište nám o láhev na znaná; 1.5 galonu láhev \$1.75 na money order, nebo \$1.90 zaslanou na C. O. D.

THE LEDCO BITTERS CO. Dept. D, 2154 Lincoln Ave., CHICAGO, ILL. PŘÍJMOU SE AGENTI.

Telling the People About Our Business

Some business heads say: "What's the use of advertising— what's the use of telling the people anything? They won't listen to what a corporation has to say."

Don't you believe it!

Some people have a lot of wrong information at times, but it is usually because they have not been given the facts.

We are willing to place our case squarely up to the people, always. We believe they should know what we are doing and why we are doing it.

It means less trouble and more happiness for us.

NEBRASKA TELEPHONE COMPANY

F. AD. RICHTER & CO., New York.

Pánové: Obdržel jsem od Vás Bambino, jež jste mně poslali a přijmete mé srdečné díky za velikou pomoc, jakou poskytl mému dítěti.

Po dávos několika kapek spalo nepřerušeno celou noc a více nemusí býti ukolébáno k spánku.

Nevím, jak Vám poříkovat nejen za pomoc mému dítěti, ale i mně, neboť jsem nikdy nebyl spokojen, když dítě trpělo. Odporučil jsem tuto vřelou medicínu všem svým přátelům.

A. K., Philadelphia.

NEJLEPŠÍ PŘÍTEL DÍTEK

Dejte mu dávkou na noc, psik-li jest popudlivé, má-li koliku neb jest v nepořádku. Vřelou trpí náspem a nebude štastným, dokud nedostane lék

BAMBINO

Děti ho milují! Žádají vždy více!

Pravé má Obřezek Děcka Bambino na buličku. Osmičtá náhrady. Láhev 50 ctů, v lékárně neb 60 ctů, a poštovným, když objednáte přímo u F. AD. RICHTER & CO., Bush Terminal Bldg. No. 5, BROOKLYN, N. Y.